

РОЛЬ ІНВЕСТИЦІЙ В ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ

Інноваційна діяльність в сучасних умовах функціонування створює передумови для формування конкурентних переваг підприємств, удосконалення виробничих, логістичних, управлінських, фінансово-економічних процесів на підприємствах.

Інноваційна діяльність при цьому є специфічною, оскільки характеризується значно вищими ризиками, більшими втратами, малопрогнозованістю успішності впровадження чи реалізації інновацій. Крім цього, інноваційна діяльність через високий рівень невизначеності результатів потребує особливого фінансування. Найбільш перспективним у сфері фінансування розвитку інноваційної діяльності є залучення інвестицій.

Цю тематику досліджували багато вчених, зокрема: модель К. Маркса теорії інвестиційного процесу включає категорію інноваційної діяльності, яку він передбачив задовго до того, як вона стала актуальною. Він зробив висновок, що інновації є фактором, з одного боку, що протистоїть натиску ринку на виробника, а з іншого — засобом, що стимулює інвестування. Крім того, інновації нівелюють дію законів спаду виробничих факторів і вирішують проблему обмеженості ресурсів. Заощадження з метою виробничого інвестування, за Марксом, використовуються в результаті конкурентної гонитви за перевагами, що дають змогу упровадження нової техніки у виробництво і забезпечення найбільшого прибутку (надприбутку) [1]. Вчені вважають, що інноваційний процес неможливий без інвестиційної діяльності, яка включає: маркетингові дослідження; вкладення коштів з метою збереження і збільшення капіталу; проектування, будівництво, пуск чи придбання готового об'єкта; отримання прибутку. Метою інвестицій є отримання прибутку від вкладених коштів, а метою інновацій - поліпшення об'єкта інвестування.

Вважається очевидним, що інвестування інноваційних процесів є ризикованим, але підприємці погоджуються на ризик, очікуючи в разі успіху додаткових прибутків. Причому простежується залежність — чим на більший успіх розраховує підприємець у майбутньому, тим на більші витрати він повинен погодитися тепер, при виборі інновації. Але проблема вибору об'єкта для інвестування не обмежується лише граничною сумою фінансових коштів. Як правило, компанії прагнуть фінансувати ті проекти, які мають високий потенціал ефективності й забезпечать їм надприбутки [2].

Інвестиції й інновації — дві нерозривно пов'язані сфери економічної діяльності, що найбільшою мірою були і залишаються уражені кризою. На ринку склалася така загальна ситуація, що інновації, які колись здійснювалися за рахунок централізованих джерел, звелися до мізерної величини, тоді як інвестиції, що володіли внутрішньою структурою, втратили її і стали невпорядкованими і неорганізованими, стимулюючи тільки короткострокові цілі інвесторів. Вихід з такого становища один — подолати економічну кризу неможливо без інноваційно-інвестиційного буму, відновлення основного капіталу на принципово новій, конкурентоспроможній основі. Отже, капітальні вкладення без інновацій не мають сенсу, оскільки безглуздо відтворювати застаріле обладнання, що не користується попитом і якому властиві високі витрати ресурсів. Отже, інновації без капітальних вкладень нереальні.

1. Гриньова В.М., Лепейко Т.І., Коюда В.О., Коюда О.П. *Інвестування: Навч. посіб.* / Гриньова В.М.// - Х. : Інжсек, 2004. – 368с. 2. Новиков В.С. *Інновації в туризмі: підручник* / Новиков В.С. - М.: ІІЦ "Академія", 2007. - 208 с.